

RICARD CARDONA VILELLA

AMPLIACIÓ DICTAMEN

NÚM. EXPEDIENT

0042/11

Definició de la línia de defensa de la Fundació Martí Armengol davant
la demanda de la Sra. BRUGUÉS

UOC

24/04/2012

El Sr. R.G. necessita que ampliem el dictamen inicial a fi d'indicar-li quina creiem que ha de ser la nostra línia de defensa, en especial quins fets hauríem d'intentar provar, si fos el cas que el resultat del procés pogués dependre d'algun dels fets al•legats en la demanda.

24 de abril de 2012

DICATMEN

Que s'emet a sol·licitud de la FUNDACIÓ PRIVADA MARTÍ ARMENGOL, en relació amb la viabilitat de la demanda judicial de Dª REBECA BRUGUÉS MARTÍ, dirigida a deixar sense efecte la pignoració de les accions de ZZZZZ que en el seu moment va efectuar aquesta senyora a favor del Banc V, com a condició i garantia perquè el mateix avalés a la Fundació davant la AEAT. A la vista d'aquesta demanda el Sr. R.G. necessita que ampliem el dictamen inicial a fi d'indicar-li quina creiem que ha de ser la nostra línia de defensa, en especial quins fets hauríem d'intentar provar, si fos el cas que el resultat del procés pogués dependre d'algun dels fets al·legats en la demanda i segons el nostre parer, pot ser jurídicament rellevant l'eventual situació de falta de liquiditat de la Sra. BRUGUÉS.

A partir dels antecedents exposats pel consultant, cal establir les següents

CONSIDERACIONS

1^a.- Com s'ha comentat en el primer dictamen la pignoració que la Sra. BRUGUÉS va dur a terme va ser un acte gratuït, en el sentit que la seva causa jurídica no va ser cap contraprestació per part de la FUNDACIÓ PRIVADA MARTÍ ARMENGOL i, per l'altre, que l'aval atorgat pel Banc V a aquesta entitat té durada indefinida, tenint com a límit temporal en tot cas el moment en què el crèdit tributari s'extingeixi o resulti exigible per la AEAT, una vegada que hagi desaparegut la causa de suspensió del constreyniment. Aquesta durada indefinida de l'aval no obsta al fet que el mateix hagi de renovar-se anualment, podent en cadascuna d'aquestes renovacions variar-se les condicions del mateix per acord entre el Banc i la Fundació, o deixar-se sense efecte el propi aval, per voluntat unilateral de qualsevol de les parts.

En base de l'art. 1128 del CC. Amb caràcter general ha de dir-se que la fixació del termini pel Jutge suposa una intervenció judicial en la configuració dels contractes amb obligacions a termini, sempre que de l'obligació es dedueixi un termini tàcit o quan aquest hagi quedat a voluntat del deutor. Com ha assenyalat reiteradament la jurisprudència l'art. 1128 del CC regula l'anomenat «termini tàcit» o sigui, aquell que, encara no assenyalat expressament per les parts, s'infereix o presumeix la seva necessitat, de la naturalesa i circumstància de l'obligació contraeta i això amb tal força que, al no coincidir posteriorment les parts en la seva fixació, s'encomana aquesta al prudent arbitri dels tribunals, s'orienta doncs, a regular el compliment amb vista al temps de les prestacions concertades en el contracte. Assenjala

24 de abril de 2012

igualment la jurisprudència del TS que és inaplicable l'art. 1128 del CC quan el Tribunal Sentenciador no estima justificada circumstància alguna de la qual pugui deduir-se tal determinació de termini.

En el present cas suposat a l'empara del que es disposa en el punt 4 del acta de la sessió del dia 01/08/08 de la JUNTA RECTORA DEL PATRONAT DE LA "FUNDACIÓ PRIVADA MARTÍ ARMENGOL", no cal entendre la idea d'una obligació de la qual es dedueixi un termini tàcit, sinó que es tracta d'alguna cosa divergent com és el desenvolupament del present compromís que es queda supeditat al moment en que la Fundació tingui liquidat suficient per cancel·lar l'aval. Del debatut compromís no es donen circumstàncies que permeten determinar l'existència d'un termini a la determinació d'una obligació. El que aquest compromís estableix, al nostre entendre sense gènere de dubtes, és que la Fundació «s'obliga a cancel·lar l'aval quan la situació de liquidat de la entitat, així ho permeti.

És la voluntat de les parts la que ha de desenvolupar el citat document, sense que del mateix s'infereix la determinació d'un termini, o la determinació d'un contingut concret. No existeixen elements que en aquest supòsit justifiquin la intervenció judicial en el que s'ha establert com a desenvolupament del compromís per ambdues parts, plenament sense reserva de termini o contingut, a l'autonomia de la voluntat.

2ª.- La Fundació al novembre es va veure obligada a vendre la nau industrial que esmenta la Sra. BRUGUÉS per poder saldar deutes salarials amb els treballadors de la Fundació i per liquidar el Impost de Societats dels exercicis 2008 i 2009.

La nau es va vendre per un preu de 1,3 milions d'euros dels quals, 200.000 euros es van destinar a liquidar deutes salarials amb els treballadors de la Fundació, i 900.00 euros es van destinar a liquidar l'impost de societats dels exercicis 2008 i 2009.

Els salaris dels treballadors no satisfets pels empresaris, gaudiran de preferències sobre altres crèdits.

Segons l'article 32.1 del Reial decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors. Redacció segons Llei 22/2003, de 9 de juliol, sobre les garanties del salari estableix que *"los créditos salariales por los últimos treinta días de trabajo y en cuantía que no supere el doble del salario mínimo interprofesional gozarán de preferencia sobre cualquier otro crédito, aunque éste se encuentre garantizado por prenda o hipoteca"*.

I segueix dient que:

2. Los créditos salariales gozarán de preferencia sobre cualquier otro crédito respecto de los objetos elaborados por los trabajadores mientras sean propiedad o estén en posesión del empresario.

24 de abril de 2012

3. Los créditos por salarios no protegidos en los apartados anteriores tendrán la condición de singularmente privilegiados en la cuantía que resulte de multiplicar el triple del salario mínimo interprofesional por el número de días del salario pendientes de pago, gozando de preferencia sobre cualquier otro crédito, excepto los créditos con derecho real, en los supuestos en los que éstos, con arreglo a la Ley, sean preferentes. La misma consideración tendrán las indemnizaciones por despido en la cuantía correspondiente al mínimo legal calculada sobre una base que no supere el triple del salario mínimo.

4. El plazo para ejercitar los derechos de preferencia del crédito salarial es de un año, a contar desde el momento en que debió percibirse el salario, transcurrido el cual prescribirán tales derechos.

5. Las preferencias reconocidas en los apartados precedentes serán de aplicación en todos los supuestos en los que, no hallándose el empresario declarado en concurso, los correspondientes créditos concurran con otro u otros sobre bienes de aquél. En caso de concurso, serán de aplicación las disposiciones de la Ley Concursal relativas a la clasificación de los créditos y a las ejecuciones y apremios.

Per tant, els 200.000 € destinats a saldar deutes salarials amb els treballadors de la Fundació tenen preferència sobre qualsevol altre crèdit de la entitat, inclòs el compromís contret amb la Sra. BRUGUES.

Ho haurem de justificar aportant una relació de transferències del compte de la Fundació als comptes dels treballadors en conceptes dels salaris acumulats del deute, i la copia de totes les nomines saldades signades per ambdues parts.

3^a.- Si no s'hagués liquidat l'Impost de Societats dels exercicis 2008 i 2009 la Fundació estaria cometent una infracció tributària per deixar d'ingressar el deute tributari que hagués de resultar d'una autoliquidació (article 191. a) de la Llei General Tributaria). Aquesta infracció no té lloc quan l'obligat regularitzi la seva situació tributària sense requeriment previ (article 27 de la LGT) o present l'autoliquidació en termini voluntari però sense ingrés, doncs en aquest últim cas s'inicia el període executiu. La base de la sanció serà la quantia no ingressada per comissió de la infracció.

Estaríem davant d'una comissió d'una infracció lleu, ja que segons el precepte legal esmentat, la infracció lleu es quan la base de la sanció no superi 3.000 euros, existeixi o no ocultació; o bé, quan la base de la sanció superi els 3.000 euros i no existeixi ocultació

La sanció pecuniària corresponent a la infracció lleu consisteix en una multa pecuniària proporcional del 50%. Per tant, si la base del Impost de societats dels exercicis 2009 i 2009 es de 900.000 €, la sanció pecuniària per no haver-lo ingressat seria de 450.000 €. Sanció que la Fundació en aquest moments no es pot permetre.

Ho haurem de justificar aportant resguards de pagament del Impost de Societats dels exercicis 2008 i 2009.

24 de abril de 2012

4^a.- Un cop saldat els deutes esmentats , de la venda de la nau va sobrar l'import de 200.000 €. Que com a senyal de bona fe, i veient l'empitjorament de la situació patrimonial de la Sra. BRUGUÉS que s'esmenta a la demanda, la FUNDACIÓ PRIVADA MARTÍ ARMENGOL a decidit que li posa a la seva disposició l'import de 100.000 € per poder fer front a les quotes pendents i futures del préstec hipotecari corresponent al local comercial de la seva propietat.

L'import de 100.000 € que la Fundació li avança és en concepte de la pignoració del aval bancari aportat per la Sra. BRUGUÉS. Es un import que la Fundació creu que li servirà a la Sra. BRUGUÉS per sortir de la situació empitjorament econòmic que esta passant i li compensarà pel fet que ja no te inquilí al local, i en conseqüència podrà fer a front a futures quotes de la hipoteca del local.

I tal com es va comprometre en el seu moment, la Fundació reafirma que en el moment que la situació econòmica de la entitat ho permeti , cancel·larà el aval pignorat amb les accions de la Sa. BRUGUÉS, i liquidarà el deute tributari objecte del aval.

Hauríem de consignar judicialment l'import de 100.000 euros que la Fundació li avança a la Sra. BRUGUÉS.

CONCLUSIONS

Primera: Ens tindríem que centrar en demostrar que la Fundació es va veure obligada a vendre la nau al novembre per poder fer front als deutes salarials amb els treballadors (que tenen preferència sobre qualsevol altre crèdit, aval o hipoteca (art. 32 del Reial decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors. Redacció segons Llei 22/2003, de 9 de juliol), i per liquidar l'Impost de Societats dels exercicis 2008 i 2009, ja que en cas que no es paguin s'hauria obert un altre expedient sancionar per part de la Agència Tributaria i s'hagués obert el procediment d'execució i de constrenyiment que hagués portat a la Fundació en una situació inviable. I com a conseqüència no s'arribaria mai a complir el compromís de cancel·lar l'aval.

Segona: En relació a la situació d'empitjorament econòmic de la Sra. BRUGUÉS que esmenta a la demanda ; De la venda de la nau i després de liquidar les deutes esmentats ha sobrat un l'import de 200.000 €. Que tots els membres de la Fundació haurien de creure convenient d'aportar un import 100.000 € a la Sra. BRUGUÉS com a senyal de la bona fe que sempre a regit antre ambdues parts. Aquest import es suficient perquè la Sra. BRUGUES pugui fer front a les quotes pendents i futures de la hipoteca del local comercial de la seva propietat. I se li avançaria en concepte del import de la pignoració del aval.

24 de abril de 2012

Tercera.- En relació a la reclamació de la Sra. BRUGUÉS perquè el Jutge fixi el termini en què aquesta ha de consentir l'aixecament de la pignoració, encara que això suposi la resolució de l'aval i l'inici de l'execució forçosa contra la Fundació. El que aquest compromís estableix, al nostre entendre sense gènere de dubtes, és que la Fundació «s'obliga a cancel·lar l'aval quan la situació de liquidat de la entitat, així ho permeti.

És la voluntat de les parts la que ha de desenvolupar el citat document, sense que del mateix s'infereix la determinació d'un termini, o la determinació d'un contingut concret. No existeixen elements que en aquest supòsit justifiquin la intervenció judicial en el que s'ha establert com a desenvolupament del compromís per ambdues parts, plenament sense reserva de termini o contingut, a l'autonomia de la voluntat.

Per tant, la demanda de la Sra. BRUGUÉS no prosperaria si el tribunal considerés que la voluntat de les parts va ser la de no fixar termini algun, configurant el compromís de pignoració com de durada indefinida, fins que conclogui el procés d'impugnació de les liquidacions tributàries.

Tal és el meu dictamen que, com és usual, sotmeto a qualsevol un altre semblar millor fundat en dret, a Barcelona, a 24 d'abril de 2012.